

савол

Имоми масчиде дар намози таровех ба мардум имоматӣ мекунад ва дар ҳар рақъат як саҳифаи пурра, яъне тақрибан 15 оят мекунад. Аммо баъзе аз мардумон мегӯянд, ки ӯ қироатро дароз мекунад ва бархе баръакс мегӯянд. Суннат дар намози таровех чист? Оё дар ривоятҳои паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ҳадде вучуд дорад, ки аз он қироат (ва намоз)-и дарозу кӯтохро бифаҳмем?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

"Дар "Саҳиҳ" собит шудааст, ки паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) шабҳо дар Рамазон ва ғайри Рамазон ёздаҳ рақъат намоз меҳонд. Аммо қироат ва рукнҳои намозро дароз мекард, ҳатто боре ӯ беш аз панҷ ҷузъро дар як рақъат бо тартил ва оромӣ хонда буд.

Собит шудааст, ки ӯ дар нимаи шаб ё андаке пеш ё андаке баъд аз он ба намоз бармехест. Сипас намозро то наздикии субҳ идома меод. Тахминан дар панҷ соат сздаҳ рақъат намоз меҳонд, ки ин маънои онро дорад, ки қироат ва рукнҳои намоз дароз буд.

Собит шудааст, ки Умар ҳангоме ки саҳобагонро барои намози таровех ҷамъ кард, бист рақъат намоз меҳонданд ва дар ҳар рақъат тақрибан сӣ ояти сураи Бақараро қироат мекарданд, яъне тахминан чаҳор ё панҷ саҳифа. Сураи Бақараро дар ҳашт рақъат меҳонданд. Агар сураи Бақараро дар дувоздаҳ рақъат хонанд, намозро сабук мешуморданд.

Ин суннат дар намози таровех аст. Агар қироатро сабук кунад, шумораи рақъатҳоро то чиҳилу як рақъат меафзояд, чуноне ки баъзе аз имомон гуфтаанд. Ва агар бихоҳад, ки ба ёздаҳ ё сздаҳ рақъат иктифо варзад, қироат ва рукнҳоро дароз мекунад. Намози таровех шумора (ва рақъат)-и муайяне надорад, балки матлуб он аст, ки онро дар замоне анҷом бидиҳӣ, ки ошоишу оромиш ҳосил шавад ва муддати он аз як соат ва монанди он камтар

набошад. Ҳар кас инро дароз шуморад, ба ривоятҳо муҳолифат варзидааст, бинобар ин ба суханони ӯ таваҷҷӯҳ карда намешавад". Поёни сухан.

Ҷаноби Шайх Ибни Ҷибрин.

"Фатово исломия" (2/157, 158).